

Czas wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.

Oddzielne Nra „Czasu“ o ile zapas starczy w Krakowie po 10 c., z przesyłką pocztową 19 c.

Prenumerata wynosi:

Table with columns for subscription rates: na rok, na kwartał, na 3 miesiące, na 1 miesiąc. Includes rows for Kraków, Austria, Germany, etc.

Prenumerata przyjmuje się tylko od pierwszego do ostatniego dnia w miesiącu. Listy z pieniędzmi i przebiegiem...

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

W Krakowie: Administracja „CZASU“... w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze p. B. Mosse; w Frankfurtu n. M. p. G. L. Daube & Com.

Kraków 8 listopada.

Manifest, że tak go nazwiemy, Gońca urzędowego rosyjskiego z d. 29 z. m. jest punktem wyjścia dla oceny nie tylko obecnego stanu kwestji wschodniej, ale i ogólnego położenia politycznego Rosya zabra w niem głos nie w swoim tymczasowym cesarstwie i wzywa inne państwa do przyłączenia się do wspólnego działania.

Cesarz Mikołaj zawałał był: „Kiedy mówię o Rosyi, mówię zarazem o Austrii“; w ten sam sposób manifest Gońca mówi o Rosyi, mówi zarazem o Niemczech i Austrii.

Jenerał Ignatiew energiczniej też przemawiać może i do wezyra i do Sultana, niż ks. Menszykow, i uczynić to świeżo, nie potrzebując drażnić się dumnie w paletach, bo Sultana nie może już liczyć na obronę ze strony państw zachodnich.

Europa nawykła w ostatnich kilku latach do inicjatywy z Berlina, ze zdumieniem ujrzała nagle przerwienie kierownictwa polityki europejskiej z rąk ks. Bismarka do rąk ks. Gorczakowa.

Wobec charakteru tego oświadczenia organu rządowego niemieckiego, iż Niemcy nie interesowane bezpośrednio w sprawie wschodniej, o tyle tylko biorą w niej udział, o ile przyjaźni wiąże je z Rosją; wszelako upatrywano cel tej abnegacji w ukrytym zamiarze zaprzaczenia Rosji na Wschodzie, aby Niemcom zostało tem więcej swobody na Zachodzie.

interesowane na Wschodzie, według słów urzędowego organu berlińskiego. Nie poszły więc tak daleko, jak może pójść Austria.

Czy Niemcy doszedłszy do szczytu potęgi zgodzą się, jako państwo nieinteresowane bezpośrednio na Wschodzie, na przyjęcie obowiązków strzeżenia przez przyjaźń dla Rosyi innych jej interesów w Europie, aby te żadnego nie poniosły uszczerbku, podczas, gdy gabinet petersburski będzie zajęty walkami na Wschodzie? Oto pytanie, które się koniecznie nasuwa, jeżeli deklarację berlińskiego organu zestawimy z manifestem organu petersburskiego.

W chwili, kiedy Gońca urzędowy zapowiedział inicjatywę Rosyi, opierając się na sympatiach religijnych i plemiennych i na roszczeniach prawa do opieki, a jenerał Ignatiew inicjatywę tę w czyn wprowadza, zwrócić się musiał ocy na Varzin, jakby pytając: Co on na to? Na tem pytaniu zatrzymujemy się, czekając na nie odpowiedzi choćby jeszcze nie bezpośrednimi faktami, ale przynajmniej wskazywanymi. Jedną z nich napotykać już nawet, i to w liście naszego korespondenta londyńskiego, który powołał się w przeszłym naszym „przeglądzie politycznym“ Anglią natrąca, że niemiecy liczą na Francję; szuka więc innego sprzymierzeńca na stałym lądzie; inaczej bowiem rozstrzygnięcie na Wschodzie nastąpiłoby bez niej; a przeto na jej szkodę.

KORRESPONDENCA „CZASU“

Lwów 6 listopada.

(S) Wczoraj urzędowo ogłoszono Gazeta Lwowska rozporządzenie cesarskie z d. 23 października, odejmujące Radzie szkolnej prawo mianowania dyrektorów i profesorów szkół średnich. Do telegramu, którym donosiliśmy o tem, wkładła się pomyłka. Rozporządzenie bowiem oskarża (o. niżej) nie radę, ale podkomisarza z podpisem ministra Stremajera; a tym podkomisarzem zapotrzebowano było tylko zawiadomienie o wydaniu rozporządzenia. Ogłoszone zaś rozporządzenie jest bez żadnego podpisu, podobnie jak był statut Rady szkolnej z r. 1867.

Tęże Towarzystwo prawnicze daje znów znać życia, będąc nieczynne, jak prawie wszystkie towarzystwa w porze letniej. Na jednym z ostat-

niach posiedzeń sekcji prawa pozytywnego obradę przewodniczącemu profesorowi Dr. Piętkowi, zastępcę adwokata Dr. Jehleasa; sekretarzem referenta prokuratora skarbu Dr. Stromengera. Zapowiedziano są niebawem wykłady: Dr. Balasuta „O przygotowaniu piśmiennemu ustnej rozprawy w procesie ustawnym“; Dr. Piętkowi „O ustawie gieldowej“ i Dr. Tilla „O projekcie ustawy względem wzruszalności umów dłużników niewypłatych“.

Doia 15-go listopada przybyła do Lwowa słynny kwartet szwedzki.

Z pod Miechowa 8 listopada.

Rok 1875 smutne zostawi wspomnienie w kronice naszej okolicy. Słaby urodzaj oziminy, a zupełny nieurodzaj zbóż jarych, ciężkie słoty które niepozwołyły dobrze zebrać tręgo lichego plonu, ogromne szkody gradowe, karbunkul i nosaczyna, którym w kilku miejscach całe obory i stajnie uległy, gruda panująca między bydłem w stopniu do tego niepraktykowanym, niekoniecznie zbyt wczesne mrozy, niedozwalające wykopać ziemniaków; wszystko to stanowi szereg kłopotów, jakie naszym ziemianom dotknęły, a których skutki dają się uczuć i w przyszłym roku.

Obok tylu kłopotów elementarnych nawiedziła nas jeszcze jedna niespodziewana, a tem przykrejsza, iż końca jej trudno przewidzieć. Kłopotem tą są koczacy, których osy pułk w naszym powiecie rozkwitł. Dzienniki ogłosiły przed kilku miesiącami, iż rząd widząc, jak przemysłowo okwiłi demoralizacja ludności nadgranicznej, postanowił przetrwać nad granicą znaczną ilość wojska dla wpływania na umoralenie (!) ludności. W nasze strony przyjeżdżali tylko koczacy, którzy nie porzucali na tradycyjnej u nich kradzieży pasy i przedmiotów żywności, kradną co mogą i napadają po drogach.

Inauguracja prawnika dla Steina odbyła się, a prasa berlińska nie odważyła się wypowiedzieć tych nieprzychylnych uwag i porównań, jakie ten obchód nasmużył w stanie. A jednak wypadek ten godny był zastanowienia. Czyliż to nie dziwnem zjawisko, że uroczystość ta urzędem rząd i stronniactwo przedstawiające diametralnie przeciwne zasady, takich ten wielki mętł polityczny przez całe życie bronili? Ten uroczysty zachowawcy a liberalny w prawdziwym znaczeniu tego słowa byłby potępił stanowczo obecną politykę kanclerza. Przytoczę wam przy tej sposobności dwa zdarzenia, o których dzienniki tutaj nie milczą. Najpierw, że zapotrzebowano na tę uroczystość hrabina Kiemanssego córka bar. Steina, pomimo, że ona równie jak oca jej rodzina osiadła w Hauowariem należy do stronniactwa Gwelfów, czyli jakby powiedział ks. Bismark do stronniactwa nieprzyjaciół cesarstwa. Na pomnik znajduje się też obok popiersia Steina portret jego przyjaciela i kolegi ministra bar. Schraettera. Otóż wauk tego ostatniego niemógł przybyć do obchodu, bo siedzi w więzieniu w Platsensee za obrazę drukiem osoby kanclerza. Dzienniki liberalne i póżródowe opowiadają,

próżdającego skutku nie odniecie, czego się nikt z nas nie spodziewa.

Nie mała była plaga dla powiatu Miechowskiego, w którym mieszka wielu poddanych austriackich, jest nie zbyt dawno rozporządzenie wzniesione wyjazdki za granicę za paszportem austriackim, jeżeli ten nie został zapotrzebowany w gubernatorze. Odnosi się to wprawdzie tylko do paszportów na dłuższą niż 6 miesięcy wydanych, ponieważ jednak dotąd wszyscy starali się mieć paszporty na czas jak najdłuższy a rozporządzenie powyższe nie zostało nikomu dozwolone, wiele zatem osób wróciło do komy. Czy u was kto pojmie, czy można ludzi wpuszczać do kraju, a potem wciągnąć ich, na to bowiem wychodzi żądanie, żeby każdy paszport był wizowany za każdym przejazdem przez gubernatora, za co się płaci pierwszy raz 2 r., a następnie po 50 kopiejek. Dla wielu ludzi opłata ta może być bardzo ciężką, lecz o ileż ucieszyłoby się w tym czasie, gdyby rząd do Kielca za każdym przejazdem i czekaniem na wizę obywateli za zachodnią natychmiastowego wyjazdu. Nie możemy tu pójść, dla czego rząd austriacki dozwalał w taki sposób traktować swoich poddanych.

Nie chcąc być zupełnym pesymistą, dodam na zakończenie listu odtężej pocieszającego.

Inżynierowie rządowi, którzy rekrutowali trasę kolei w naszej okolicy, zaręczyli, iż robota około niej rozpocznie się z wiosną. Jeżeli się to sprawdzi, przybędzie biednej ludności znaczne źródło zarobku, chociaż kto wie, czy do roboty nie sprządną koczownicy, którzy w podobny sposób jak koczacy, wpływają może znową na nasze umoralenie. Kolej ma iść z Lwowa do Radom. Kielce do Petreszy, blisko Miechowa, będzie się tu rozchodziło do Kas w jedną, a do Michałowic w drugą stronę. Zaraz za Patraszycami będzie tunel, który koniecznie zrobiłby hazardo, pomimo, że kolej mogła o wiele taniej i prędzej być doprowadzona równiną przytykającą do wzgórza, przez które pójdzi.

W roku przyszłym ma stanąć w Opactwach nowa cukrownia i budowa kilku innych jest zamierzona. Mamy nadzieję, iż wpłynie to na podniesienie dobrobytu ziemian.

Poczdam 31 października.

Inauguracja prawnika dla Steina odbyła się, a prasa berlińska nie odważyła się wypowiedzieć tych nieprzychylnych uwag i porównań, jakie ten obchód nasmużył w stanie. A jednak wypadek ten godny był zastanowienia. Czyliż to nie dziwnem zjawisko, że uroczystość ta urzędem rząd i stronniactwo przedstawiające diametralnie przeciwne zasady, takich ten wielki mętł polityczny przez całe życie bronili? Ten uroczysty zachowawcy a liberalny w prawdziwym znaczeniu tego słowa byłby potępił stanowczo obecną politykę kanclerza. Przytoczę wam przy tej sposobności dwa zdarzenia, o których dzienniki tutaj nie milczą. Najpierw, że zapotrzebowano na tę uroczystość hrabina Kiemanssego córka bar. Steina, pomimo, że ona równie jak oca jej rodzina osiadła w Hauowariem należy do stronniactwa Gwelfów, czyli jakby powiedział ks. Bismark do stronniactwa nieprzyjaciół cesarstwa. Na pomnik znajduje się też obok popiersia Steina portret jego przyjaciela i kolegi ministra bar. Schraettera. Otóż wauk tego ostatniego niemógł przybyć do obchodu, bo siedzi w więzieniu w Platsensee za obrazę drukiem osoby kanclerza. Dzienniki liberalne i póżródowe opowiadają,

Paryż 4 listopada.

(B) W chwili, w której piszę, ostatnia sesja Zgromadzenia Narodowego została już otwartą w Wersalu. Byłoby przeto za późno zajmować się dziś badaniem usposobienia grup parlamentarnych lub intencji gabinetu. Znaczący wypadek jedynie fakt, niezachodzący w sobie może pewną naukę, a tym jest jakiś duch dziwnie pojedynczy, otymityczny, tonący z całego dziennikarstwa; dziwnie powtarzany, odbijający na ile namiętniej szermierki, jaką prowadził pomiędzy sobą zapamiętany rząd lub opozycji, jednego lub drugiego systemu głosowania, przez cały ciąg wakacji. Podobną ostatnich informacji, jakie mniej więcej stwierdzają wszystkie dzisiejsze poranne dzienniki — nie obawiano się już interpeacji, przeto sporu o pierwszeństwo, nie sprzeciwiano się żądaniu Buffet, dotyczącemu ustawy wyborczej, nawet w razie, gdyby rząd żądał przyznania nagłofów; w końcu nie obawiano się już ministerjalnego przesilenia, gdyż przy pomocy pewnego (nieujawnionego) ustępustwa, Buffet miał sobie zapewnić ze strony Dufaure bardzo

Część literacko-artystyczna.

TEATR.

Zdarza się zwykle, że wielkie pochwały dochodzące nas pierwiej nim się zapoznamy z chwalonym przedmiotem, większą powieką przynoszą mu szkodę, niż korzyść. Imaginacja potęguje w takich razach wyznaczenia, które rzeczywistości ohojny najbardziej szkodliwa do doskonałości, rzadko kiedy usprawiedliwi zdota. Ztąd pochodzi, że istotne piękno wydaje nam się jako zwykła konieczność, a każdy cień tego światła akwapliwie chwytny, aby się zapytać: toż to ma być owa przechwalona doskonałość? Nagana łatwiej zawsze znajduje echo i wespół wyznawców; pochwała wywołuje z natury swej akrapulnatą analizę, która jak teleskop usiłuje wykryć plamy na słońcu.

Z tem większą przyjemnością spotykamy tym razem wyjątek z powszechnej prawie reguły. Pomiędzy rozległymi i ogromnymi pochwałami, jakie przesyłały komedye w 5 aktach p. Kazimierza Zaleskiego p. t. Przed ślubem, pierwsze jej przedstawienie na scenie naszej w sobotę nie ujęło jej uznanej gdzie indziej wartości, lecz owsem wzbudziło powszechny zapał i napełniło otucha, że niedaleka jest może chwila, w której jak już dziś malarstwo polskie, tak i literatura dramatyczna nasza swawolę na szali świata. Rzeczywiście śmiało powiedzieć można, że od czasu, gdy hr. Aleksander Fredro (ojciec) przestał zasilać scenę awami arcydziełami, nie pojawiła się sztuka oryginalna wyższej wartości, niż komedya wspomniana.

Leoz coś jest w niej tak nadzwyczajnego? Temat zwykły, może nawet zużyty; sytuacja bynajmniej niewyszakane; intryga bez zawiłak; nie ma nigdzie tych niespodzianek, jakimi pisarze francuzi kruszą się zajrzeć ciekawość widza; od pierwszych scen prawie odgadnąć można rozwiązanie — a jednak komedya ta pomimo tego wszystkiego przykuwa do siebie uwagę, zajmuje do najwyższego stopnia całym swoim przebiegiem, podiaga lub odpycha kontrastami charakterów. A dla czego? — Bo jest w niej na uczynku pochoycony prawda — ów najwyższy tryumf wszelkich kreacji umysłowych. Co chwila przypominają jakieś szczegóły rzeczy, już by wiadozą i znają; jeden upstruje w tym lub

owym charakterze kopię lub nśladowanie; inemnu przychodzi na myśl ta lub owa komedya, a jednak w końcu przyznaje każdy, że rzecz, choć już nienuwa, obrobiona jest inaczej — po mistrzowski. Lecz właśnie ta przypomnienia są cechą doskonałych wizerunków, bo któż widząc wykonany typ charakteru, nie przypomina sobie kogoś dobrze znajomego, którego nazwisko tylko na myśl przyjdzie mu nie może. Często są to idealy, jakimi sami sobie tworzyli, a które urzwały ucielesnione radujemy się, jakby własnym dziełem.

Owa budowa z zwykłego materjału, a jednak tak artystycznie wykonana, jest najwymowniejszym objawem talentu, roknującego, sądcą po tej próbie świetne w przyszłości nadzieje. Kiedy dotąd wiekaza część młodych pisarzy rzucała się do dramatu, jako pomekąd łatwiejszego zadania, kiedy dawali się słyszeć głosem ze dui prawdziwie dobrą komedye tylko Francuz napisawsie, mamy komedye oryginalną, która z francuzkami o lepsze iść może, a przynajmniej ją ma bad niemi niezaprzeczoną wyższość, że nie rumieni i nie puje jak taute bezwzględna jasrawości obrazów, zdjętych wprawdzie z życia, ale na które rzucić należałoby zastłonę.

Główną postacią w komedyi stanowi August Nowowiejski. Jest to istne studjum psychologiczne przeprowadzone z całą głębokością badacza i najakrapulnatniejsem wglądniem w tajniki ducha i serca. Szpetność zewnętrzna, owo fizyczne upodlenie od natury, wpływa niewątpliwie na stronę moralną człowieka. Dowiódł tego Szekspir w kilku kreacjach i Szyller w Franciszku Moorse. Tylko że Szekspir i Szyller inną swoim bohaterom zakreślił metę. Tam przekonanie o krzywdzie, jaka im wyrządziła natura, przetrada się w nienawiść i zemstę; August mści się także, ale jakże inaczej? mści się sarkazmem, mści się wreszcie najwspanialszą zemstą, do jakiej tylko szlachetność serca i bystry rozum zdolni być mogą, mści się własnem poświęceniem. I w nim graje namiętne porwy serca, i on chciałby kosztować słodyczy życia, jakie najubohatszego nawet są udziałem, ale po każdym gwałtowniejszem tętnie wzbudzonego uczucia następuje w tem trzopy zimna refleksja i rewolucya serca rozum trzyma na wodzy. Pan milionowy, omylon, że mu ułomność jego i szpetność na zawsze zamknęły drogę do szczęścia wzajemnej miłości; raz tylko w życiu o niej zamarzył i srodze został

przebudzony. Niemogąc żyć własnem szczęściem postanowił on żyć szczęściem drugich; a szczęście to może najtrwalsze ze wszystkich.

Trudno przesądzać, lecz zdawać się mogło, że postać ta najprzód zrodziła się w wyobraźni autora i dopiero do niej domalował resztę tak uroczego obrazu. Tyle on w nią wiał prawdy i z taką rzec można miłością ją wyolniewał, że myśli ciągle ku niej zwraca i widzę tęskni niemal za nią, ilekroć traci ją z oczu. Jest ona antitezą pozytywizmu uwidocznionego dość jasrawo w komedyi, i to może jest jednym z powodów, dla czego tak do siebie poiąga.

Reszta działających osób, to ludzie zwykłej miary, uposażeni po większej części hojnie błędami niż zaletami; niemniej jednak noszą one na sobie piętno niezatartej prawdy. Jakiż to n. p. wyborny typ ów Baltazar Uszyński profesor trzechklasowej szkoły w Mławie, który z całą prostotą serca wierzy po kilkudziesięciu latach niewiedziecia się w cięgiłość koleżeńskich przyjaźni, zawiązanej na szkolnej ławie. O nim to możnaby powiedzieć, że się go gdzieś osobicie znało, tyle ma w sobie typowego charakteru i tego bakalarskiego zacięcia, charakteryzującego się tak trafiało przytaczaniem łacińskich frazesów. Do typów również policyjny można Klaphiewicz i Muszkat. Pierwszy jest to szlachcic wielki wiściolici wsi, stary kawaler, z trochę rubaszum używaniem i pewnością siebie a bardzo płytka głowa. Przechował on stare uprzedzenie arystokratyczne i pojście o honorze dawnej szlachty, co to, jak mówiono, nie da sobie, w kasze „dmuchać“ i każde domane ubliżenie krwi obmył gotową. Muszkat to figura bodej czy nie importowana, ma on coś z rysów niemieckiego burza a obok tego cynizm i wszelkie wady zapoznanego geniusza, co to woli żyć cudzym kosztem, niż pracować — choć mu Bóg dał jaki taki talent — dla świata, który tego nie godzi. I u niego wyrobiła się gorycz mniej jeszcze usprawiedliwiona niż u Augusta, a nadto pogarda ludzi, najbardziej już nieusprawiedliwiona z wielu jego błędów. Muszkat występujący tylko epizodycznie stanowi tu, jeśli się nie mylimy, odcień potrzebny, aby obok tożsamości w zniechęceniu do świata, wykazał całą różnicę, jaka zachodzi między nim a Augustem. Taki odcień jak August, byłby obok owych uroczaj, osobę każdego społeczeństwa, Muszkat może tylko być jego zaklą. Pod względem jednak wy-

kończenia charakteru, Muszkat na niemieć dosadnie ryay jak August, tak że w jednej chwili wkrótce poznać i zbadać można tego oryginala reprezentującego proletaryat artystyczny.

Prócz wspomnianych osób, wchodzi jeszcze do komedyi trzy inne majose głowny wpływ na jej rozwój: Zucka, jej córka Helena i Teodor Dradcki. Zucka zadłuzwszy majątek i straciwszy na stroje i podróże posag Heleny, chce ją gwałtem wydać bogato za mąż. Brat jej Dradcki, radca stanu pragnął Helene wyswatać za Augusta Nowowiejskiego, który jednak jak wszyscy, zbywa to sarkazmem, pewnym będąc, że dla jego ułomności (a był garbatym), żadna kobieta przywiązały się do niego nie mogła. Ale w tem pojawia się Klaphiewicz znajomy Zuckowej z Marienbadu, który się o rękę Heleny oświadcza, a ta poświęcając się dla matki, przyjmuje narzeczonego, chociaż z widocznym wstrętem. Wtedy August widząc przymus, jaki sobie zadaje Helena, oświadcza się sam o nią a Klaphiewicz dostaje odkosa. August jednak, pomimo istotnej miłości do Heleny, przekonał się, iżby go kochała nie mogła, oddaje ją swemu kolegi jego protekty dla syna — i żeni go z Helena, wiedząc, że oboje mają odważną tajnosz skłonność do siebie.

Taki jest szkielec owej komedyi, po którym zapewne niktby się nie domyślił, że jest tak zajmująca i uroczą piękna. Ale w tem właśnie leży prawdziwe mistrzostwo, żeby z tak prostej muszli wydobyc istną perłą dramatyczną.

W ekspozycji samej widać już wielką zręczność autora. Za ukazaniem się każdej z osób działających daje on ją wkrótce prawie poznać i przedstawia ją aż do końca; stąd, jakoby namiętniej, a jednak uwaga mimo tego ani na chwile nie słabnie, tyle jest uroku w wysłowieniu, tyle pięknych i wnioisłych myśli, tyle błysków dowcipu. Akcja nigdzie nieurywa się ani odoczywa, ale typie ciągłym pradem aż do chwili, gdy Dradcki odprawił się sceny jest usprawiedliwione; wszystko to nadaje estwce doskonałą spójność. Autor umiał unieść wszelkich skopulów rozwalkości lub powtarzania się i rzadkim taktiem, jaki nie zawsze posiadają autorowie francuzcy, w chwili, kiedy opo-

wiedanie koniecznie musieć się powtórzyć, każe on je prowadzić po za zagadki kurtyna. Jedno tam się tylko wydaje trochę nieusprawiedliwionem w architektonice sztuki, to jest owa scena, w której zaraz po wspaniałej i jednej z najefekowniejzych scen, gdzie się August oświadcza o rękę Heleny, pojawia się malarz Antoni Uszyński, któremu Helena, widząc go po raz pierwszy, zwierza tajemnicę serca. Pojmujemy, że najważniejszą akcją było tu nader trudne, ale okupując go nie należy nieprawdopodobieństwem psychologicznem. Sztuka i gra często elektryczowała publiczność, która z widzącym sprawując sobie przyjemność, kilkakrotnie wydawała okrzyki na cześć autora, za co tenże dziękował z łzy.

P. Podwaryński grał naczelna w komedyi rolę Augusta Nowowiejskiego. Wdzięczna to zapewne rola, ale trzeba rzeczywistość być znakomitym artystą, aby ją tak w porównie pojąć i tak się nią cieszyć, jakby to było dziełem. Podwaryński nie tylko przewyższał oczekiwania, do jakich dał prawo kilku wietnich czasach światniemymi swymi występami, ale rase można, pozyskał wieniec artystycznej chwały, rozciągającej do tego stopnia publiczną uwagę, iż mu grę regimie oklaskami przewano w wiecie aktu 3go, w której wyższe miłość swą Helenie. Scena ta, w której gra wewnętrzną szła w parze z wyborną kreacją dykcy, wypadła tak znakomicie również ze strony P. Podwaryńskiego jak ze strony pani Parznickiej, dla której rola Heleny była jakby umyślnie utworzona, że nie wziętym, iżby lepszych nigdzie znaleźć nie mogła wykonawców. Do znakomicie odgryanych ról policyjny należał także rolę Baltazara Uszyńskiego, przedstawioną przez p. Wojdaliczka. Był on też jednym z tych, których nie omiętny regimie oklasków i wywoływania po akonozym akcie. W ogóle gra wydawała nam się jednolitą, bez żadnego fałszywego tonu, dzięki zapewne doskonałe przez autora nakreślonym rolom; są bowiem czasem role, z których i najznakomitszy artysta nie zdola nie wydobyć. Tu było przeciwnie. Rolę Dradckiego grał p. Szymański, Klaphiewicza p. Eker, Muszkota p. Morosowicz, Zuckiej p. Wolska, Antoniego p. Sobiesław — wszystkie artysty, którzy rolom umieją nadać należyty wybitność.

Teatr był pełny, a publiczność niezwykle otywiona.

czynne poparcie głosowania przez okręgi; nareszcie w razie takiego prawdopodobnego podziału głosów pomiędzy oba septymy, iż zwycięstwo gabinetu zapewnicymby nie było, grupa Wallona posiadałaby już przygotowany plan kompromisu, który niby istoty *Deus ex machina*, wszelkie inne usuwając trudności, i wszelkich innych pokonywając urwały, miałby zapewnić związki małżeńskie między gabinetem a Izbą, to niemiernie rozwiązanie wszelkiej komi dy, czy jej scenę deski teatru *de la Comedie française*, czy trybuna prywatnego teatru Lutwicka XIV w Wersalu.

Z czasem na wstępie, iż sesya ta jest ostatnią dla Zgromadzenia narodowego. Twierdzenia podobne bym tak śmiało nie postawił, gdyżby im odepierć musiał jedynie na tak zwane powszechne uszanowanie konieczności rozwiązania Izby. Lecz dziś już jest fakt, że Buffet, któremu od dni kilku w sprawie ustawy wyborczej, dziennikarze nie śmiały bardzo zaprzeczać możliwości zwycięstwa, że wice-prezes gabinetu sam jest zdecydowany w danym razie wymagać rozwiązania. Zapewniono mię nawet, iż gdyby w Izbie propozycja taka znajdowała miata silny jeszcze opór, Buffet czekał będzie chwili, w której przypadek sprawi, iż oponenti nie znajdowaliby się w liczebnej sile, a wówczas dopiero postara się o podniesienie przez tyle kogo propozycji rozwiązania, choćby postanowienie w tej sprawie miało być niespodzianką.

Z chwilą, kiedy sprawa ustawy wyborczej i kryzys ministerjalny staje się już sprawą bieżącą i lada dzień rozwiązanie jej nastąpi, dziennikarstwo zwraca się do drugiej kwestyi, ostatecznej, jaka ma znaczący skon Zgromadzenia narodowego, do wyboru w 75 niezmiennych senatorów, których Zgromadzenie ma przekazać testamentem przyszłej organizacji władz publicznych. Stronictwa zajmują się także ocenieniem kandydatów senatu, wybieralnych przez departamenta. *Rappel* rzucił propozycję, aby w departamencie Sekwany jeden przynajmniej z pięciu senatorów miał przedstawiać specjalne klasy robotcza. O ile byłoby to legalnem, a nawet logicznem, niewiem. Republikańscy odrzucili że zgroma projektowany przez monarchistów system reprezentowania w senacie pewnych klas społecznych, pewnych interesów, lub pewnych instytucji pewnych grup jednym słowem. Żądali oni senatorów z powszechnego głosowania, mających reprezentować jedynie większość wyborców bez różnicy charakteru ich społecznego. Otrzymałi też tym jednolitą równość charakteru senatorów wybranych przez departamenta; trudno dziś, by im odepierć przysiężkę dać klasy robotczej przywileju, którego wszystkim innym klasom lub grupom odmówić. Propozycja przeto *Rappela* wygląda jedynie jako manewr, mający na celu uwładnić pewną popularną, tj. ozerową osobę, zapewnić jej nowy do popularności tytuł, a to tam śmiało jej twierdzi, że w odpowiedzi na tę propozycję kilka robotników przesłało *Rappelowi* zapytanie, czy kandydat taki ma być postawiony przez wyborców uprzywilejowanych, czy też *Rappel* byłby godny poprosić kandydaturę, postawioną przez delegatów robotników z najszerszego możliwie koła? *Rappel* zamilił na to zapytanie, które go widocznie zakłopotano; w jego pojęciu robotnicy przedstawianymi być winni nie tyle przez osobę z ich potrzebami doświadczeniemi poznajomioną i z ich zaufania korzystającą, ile przez takie, dla których kwestya społeczna i studia nad niemi, stałyby za drabinę do sztucznej popularności.

Pomimo zajęcia, jakie budzi ta nowa sesya parlamentu, nota *Gonca* urzędowego jest przedmiotem bardzo żywego zajęcia. Nie widziałem jeszcze dziennika, któryby zwłaszcza, gdy postawił tę notę obok artykułów ocekich *Pokroku* i *Politiki*, nie przyznał tej noty charakteru bardzo ważnego, i o rzędzącego znaczną zmianę w polityce rosyjskiej wobec Turcji. Jeden tylko *Moniteur*, organ ks. Deozes, który na Rosyi chce się opierać, wszystko w niej doskonale znajduje, nie waha się twierdzić, iż „nota urzędowego dziennika nosi w oczach naszych wszystkie cechy noty humanitarnej a pokojowej; nie potrzeba nam więcej, aby zupełnie być spokojnymi co do następstw podobnego oświadczenia“.

Madryt 2 listopada.

Wojna mimo wszelkich biuletynów zwycięskich, jakie zamieszcza *Gaceta*, daleka jest od zakończenia. Projekt rządzą zwroćcenia ku północy wielkiej części sił swoich z Katalonii, uważany tu jest za ryzykowny i zapewnijają, że Jan Martinez Cam po wystąpi przeciw tej kombinacji; w przeciwnym razie oczekiwania można nowych niespodzianek, tak często powtarzających się. Martinez Campos, którego obchodzą kim innym zastąpić, wzbrania się przystać na to, i odrzuca wszelkie tytuły, jakie mu rząd ofiaruje. Dość mu dowodzić armią dwudziestotysięczną, która go szanuje i kocha.

Przebyło już 28,000 młodych żołnierzy z liczbą 100,000 powołanych do służby ostatnim poborem, do miejsc szbnych. Uzbrojenie ich i wyekwipowanie jest już prawie ukończono. Wykupywanie się od wojska o wiele mniej się teraz licze, niż za poprzedzających poborów.

Do Kuby miało już przybyć bliżko 15,000 ludzi posłańców. Liczba oznaczona wkrótce będzie uzupełniona za pomocą losowania wskazującego zwycięzcy, i jacy wysłani być mają do Kuby.

Mówią że Mendiri, z opium Don Karlosa ochorzył się niewiedzieć, o kufi jego służbę i w końcu przystąpi do Madrytu.

Wszyscy urzędnicy bióra stempla, wzmieszani w obrzynie fiserstwa stempla rządowych, są już w rękę sprawiedliwości. Brakowało tylko jeszcze pierwszego rytownika rządowego z czasu zwycięstwa. Odbiór schwytało w jego pracowni na gwałt użyciu kufi fabrykowania i skonfiskowano 200 pnt z stemplami, gotowych do sprzedaży, oraz cały materiał służący do fabrykacji.

Więci o kryzys ministerjalnej w razie gdyby s stem wyborów dystryktami nie przeszedł, nie mają podstawy.

Rząd odmawia republikanów prawa zgłoszenia się jako takim do urn wyborczych. Nie uznaje on prawności okręgów wyborczych republikanek, ani list republikanek. Lecz niektóre dzienniki czynią uwagę, że nie nie przeszkadza ani przeszkodzić nie ma republikanom wykonywać indywidualnie swego prawa wyborczego. Stałoby się przeto mogło, że ludzie tej opinii uszkaliby większość w kortezach i propagowałyby swoje zaady pod egidą nietykalności poselskiej. Jednakże rzecz ta nie jest prawdopodobną, i generałowi Pavia niebrakoby w razie potrzeby nastawców. Jeden z delegowanych pojechał do urzędzenia się z p. Castelarem. Wielu reuła k ów jest za wstrzymaniem się od głosowania w wyborach.

Rozbierana jest ważna kwestya, czy marzałek Serrano da lub nie, w posiadłość 7go u siebie herbatę dla deputowanych okręgów prowincjonalnych, powołanych przez p. Sagastę i jego przyjaciół. *Iberia* ogłasza odcześnie w kolumnach swoich na tuziny przystąpienia owych okręgów prowincjonalnych, adresowane do p. Sagasty.

Część radykalistów ogłosiła manifest stwierdzający ich przystąpienie do monarchii Alfonsa XII. Teraz kolej na p. Ruiz Zorilla, aby przemówił. Obecność wojskowego na orle rządu, jako prezesa rady ministrów, daje powód żywym krytykom ze strony cywilnych. Według nich dość już, że jest żołnierz w ministerjum wojny, inne ministerstwa należą z prawa do cywilnych, którzy zwykłe więci mają wiadomości administracyjnych niż wojskowi. Lecz odpowiadają im, a jest to zdanie przeważające w masie publiczności, że w Hiszpanii bardziej niż gdzieindziej potrzeba silnej szabl i klinga toledańska, aby uosabił rząd, jeżeli nie chce być igraszką pierwszego lepszego prounciamientu.

Konstantynopol 30 października.

Zaane wam już motywa środków finansowych tureckich, o jakich wam pisałem. Powoli rzecz się wyjaśnia i zdac sobie już można sprawę z tych reform. Życzęcy sobie należało, aby Mahmud pozostał przy władzy tak długo, póki nie uzupełni i nie ukńczy rozpoczętego dzieła. Mocaratwa zgraniczne powinny także czuwać, aby przyrzeczenia uroczyste dane przez Portę zostały wykonane. Po za tem interesowały ich byłaby szkodliwą i naraziłaby interesy, jakie ubezpieczył pragca.

W ostatni poniedziałek Sadyk pasza zamianowany został ambasador w Paryżu a Kabuli-pasza w Petersburgu. W Paryżu niechętnie będzie widzianem odwołanie Ali-paszy, który umiał pozyskać sobie sympatyę wszystkich. Lecz wysłanie Sadyka Paazy uspokoiło sdoła umysły we Francyi, wielce wzburzone świeżemi środkami finansowemi. Tego samego dnia podpisana została ugoda z bar. Hirschem. Podejmuje on się ukończenia kolei żelaznych w Rumelii i połączenia ich z kolejami austriackimi i węgierskimi. Z swojej strony zrzeka on się wszelkich reklamacji wobec Porty. Jest to rezultat pocieszający, dowodzi on, że W. Wezry naitle spełnił swoje przyrzeczenie; jest to rękojmnia jego postanowienia, aby ułatwić stosunki Turcji z Europą. Mniemam, że wywrze to dobry wpływ i ustali nadzieję na przyszłość.

Muśtwo tu obiega pogłoszek. Mówią o nocie austriackiej, w której zapowiedziane być ma w. Portie, że jeżeli nie zakończy raz z Bośnia i Hercegowina, nastąpi konieczność zajęcia tej prowincyi Mówią także, że za powrotem Jan. Ignatiewa Rosyi i Niemcy przesłał identyczną notę. Nie nie zostało dotąd usłyszanem ze strony Austrii i wątpię, aby inne mocarstwa podobne uczyniły wezwania.

Obecnie jest zwyższa na giełdzie, chociaż przedsięwzięto kroki przeciw kilku wielkim kapitalistom, a między innymi przeciw Agob-Konczce Ogiu o zapłacenie 240,000 liwrów, posiada on jednak nieruchomości za 15 do 20 milionów piastów, lecz stan giełdy nie pozwala zapoznać się w gotówkę. Mniemają, że wkrótce zwyższa ustali się.

W Bułgarii odbywa się wielki ruch tajnych towarzyszów, które od dawna zgromadziły się w tej prowincyi. Otrzymują one skasówki z księstw nadnajańskich, gdzie muśtwo jest sjękół rosyjskich. Ruch ten ma cechę ważną i zdecydował Portę do postania na miejsce specjalnego komisarza, aby zbadać stan rzeczy i rozpocząć śledztwo, celem zaprowadzenia potrzebnych środków, dla wyrwania się z koruszeniem.

Kraków 8 listop. *Gazeta Lwowska* z d. 6 bm. zamieszcza następujące ogłoszenie wiadomej zmiany rozporządzenia cesarskiego z d. 25 czerwca 1867 ustanawiającego Radę szkolną krajową galicyjską:

Jego ces. i król. Apostoła Ks. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23 października b. r. rozporządzić, że na przyszłość mianowaniu dyrektorów szkół średnich państwowych w Galicyi podlegać ma Najwyższej decyzji Cesarzkiej, nauczycieli zaś tychże szkół mianować będzie minister wyznań i oświecenia; dalej, że w obu rzeczach galicyjska krajowa Rada szkolna przedkładać ma swoje wnioski ministrowi oświecenia, któremu także podlegać mają w toku instancyi sprawy służbowe całego personelu nauczycielskiego.

Rada szkolna krajowa mianowała nauczyciela Jana Malika w Krakowicach rzeczywistym nauczycielem tamtejszej szkoły etatowej, a nauczyciela Jana Rogożyńskiego rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Mielnicy.

Sąd wyższy lwowski mianował kancelistą sądu obwodowego w Złoczowie Józefa Wolfa, nadzorcy więzień przy tymże sądzie obwodowym.

Naczelnik krajowej dyrekcyi poczt nadał następujące posady poctmistrzów i ekspedjentów pocztowych w Oświęcimiu na dworc kolejowym ekspedytorowi pocztowemu Franciszkowi Wótkowi; w Rodatycznych ekspedytorowi pocztowemu Janowi Baczyńskiemu; w Zapanowie w dowód poctmistrzowi Emilii Potockiej; w Tyrawie wołoskiej ekspedytorowi pocztowemu Cyprianowi Polańskiemu; w Bednarowie w dowód poctmistrzowi Ludmilii Nartowskiej; nakoniec przeniesł poctmistrza Józefa Fuchsa ze Szczucina do Miela.

Wiedeń 7 listopada. Wydział budżetowy Izby deputowanych w Radzie państwa obradował na ostatniem swem posiedzeniu nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości. Przy tytule 3 „administracja sądowa w krajach“ zabrał głos dep. Dunajewski i uzależnił się na traktowanie Galicyi po macoszemu ze względu na pięć sprawiedliwości, szczególnie zaś z uwagi na potrzebę pomnożenia szkół sądów i lepszego ich pomieszczenia. Mówca zwrócił uwagę na tę okoliczność, że zakładanie nowych ksiąg gruntowych, zużywa największą część sił robotniczych w sądach powiatowych, a ztąd brak urzędników sądowych. Minister Dr Glaser odpowiedział na to, że brak ten nie pochodzi z braku posad, ale ztąd, że mało młodych prawników udaje się na drogę sądowną. Zarządził tym skargom można przez więzkie uproszczenie i większy pośpiech w załatwianiu spraw w sądach galicyjskich. Co się tyczy pomieszczenia sądów w Galicyi, twierdził minister, że sądy zazwyczaj pomieszczone są w najlepszych bndynkach, jakie się w miejscu znajdują, a w każdym razie opłacają najwyższy czynsz. Mimowoli nasuwa się tu komentarz do słów p.

Glaser. Trudno, aby u nas gargała się młodzież ochoczo do sądu, gdzie coraz trudniej o karyerę. Wszakże u nas była teraz sposobność przy zakładaniu ksiąg gruntowych pomnożyć liczbę adjunktów; tymczasem co zdolniejszych pobrano do zakładania ksiąg gruntowych, a w sądach zastąpiono asokulantami i praktykantami, którzy daremnie wyglądają swanu. We wschodniej Galicyi pomnożono liczbę adjunktów o 23, w zachodniej zaś ze względu na oszczędność posła do Wiednia propozycja usajnikorzystniejsza dla młodzieży poświęcającej się zawodowi sądownemu. Utrzymują, że stało się to z powodu zlej aplikacyi praktykantów i asokulantów; tymczasem jest rzeczą niewątpliwą, że urzędnika niepełnego pilnuje się, a nieodpowiedniego oddala się, ale na ogół nie ściągają się pewnego rodzaju kari. Dobrzeby było, aby ktoś zwrócił uwagę p. ministras na to, dla czego u nas jest *Mangel an Nachwuchs*, i wytknąć mu, że temu winny propozycje.

W wydatkach nadzwyczajnych przeznaczono zł. 80,000 na urządzenie nowych sądów, między innymi w Kolomyi, a 480,000 zł, na koszt zakładowania ksiąg gruntowych. Na nowe budowe uobwalono dla Galicyi wschodniej 1070 zł. a osobno 12,800 zł. na zakład karny w Lwowie u Magdałenek i 20,000 zł. na zakład karny w Stanisławowie.

Wydział Izby deputowanych, któremu przydzielono wniosek dep. Foröggera o zmianę ustawy o stowarzyszeniach, obradował onegdaj nad tym przedmiotem. Wywiązała się zaś szczególniej dykusya nad kwestyą zasadniczą, czy kwestya rozwiązania stowarzyszeń ma należeć do sądu, jak się domaga wnioskodawca. Zastępca rządu oświadczył, iż rząd obstawał przy tem musi, aby pozostał w rękach politycznym prawo mianowania się do spraw stowarzyszeń tak, jak przepisanie dotychczasowa ustawa. Dep. Dr Foregger i Dr Kronawetter sprzeciwiali się temu zapatrywaniu, popierali je zaś pp. Weeber i Handel. Podczas głosowania większość oświadczyła się za przekazaniem sądom zwyczajnym prawa orzekania co do bytu i rozwiązania stowarzyszeń.

Sformułowanie uchwał wydziału odłożono do przyszłego posiedzenia.

Porządek dziennej posiedzenia następnego (145) Izby deputowanych, które się odbędzie we wtorek 9go b. m., jest następujący: Pierwszy odczyt przedłożenia rządowego traktatu handlowo-morskiego z królestwem Hawaj; trzeci odczyt ustawy o zandarmeryi; drugi odczyt wniosku dep. Wildauera o nadzorze szkolnym; ewentualnie drugi odczyt ustawy o zbiorowym lokowaniu fundusów sierocińskich.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 8 listopada. Jutro we wtorek odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej. Porządek dzienny obejmuje: sprzedaż gruntów miejskich niektórym właścicielom dla wyrównania ulic; dostawę paszy dla koni miejskich oraz kupno i wymianę koni; naprawę kanału z pod klasztoru Bożego Ciała za 751 zł.; sprawowanie o archiwum miejskiem; odrzucenie pretensyi o wynagrodzenie za plac „Grobek“; budowa szopy na pomieszczenie rekwizytów miejskich ze Skłiennic, kosztem 757 zł.; otwarcie ulicy łączącej ulicę Lubicz z ulicą Topolową; przyjęcie kilku osób do gminy; zamknięcie rachunków kilku fundusów miejskich z r. 1873; użycie 6850 szp. powstałych ze sprzedaży gruntów przy ulicy Dietla, na wyrukowanie tej ulicy; przepisy co do układu budżetu — Marszałek krajowy, hr. Alfred Potulski, wrócił w piątek wieczór do Lwowa, i obją czynności urzędu swego.

Wiceprezydent Namiestnictwa p. Bartmanski, przejechał dziś rano ze Lwowa do Wiednia.

W sobotę zmarł tu Ludwik Mecenseffy, obywatel tutejszy, wysłużony dyrektor urzędów pomocniczych, przeżywszy lat 78.

W szóstym tygodniu obył się w Colleg. Jurid. w obecności Dziekana Wydziału prawnego prof. Dra Kasparka Zgromadzenie Uczniów Prawa w sprawie Biblioteki prawniczej. P. Stawarski, doktorand prawa, dotychczasowy bibliotekarz, ustępujący z Urzędu, podniósł w swoim sprawozdaniu znaczne wzbogacenie się biblioteki w dzieła naukowe; liczbę dzieł wypożyczonych wynosiła przeszło 485. Stan kasy był następujący: Dochody wynosiły 681 zł. 24 c. Wpłynęło mianowicie z balu Prawników 491 zł., wkładki Członków przyniosły 145 zł. 80 c., zostało zaś z roku ubiegłego 44 zł. 44 c. Ponadto wydatki, mianowicie zakupno dzieł, opra. wydatki kancelaryjne wynosiły 442 zł. 75 c., przeto pozostała w kasie jeszcze kwota 238 zł. 49 c. na rok przyszły. Dziekan wydziału praw. prof. Dr Kaspark zabrawszy głos wskazał na niemierne znaczenie Biblioteki prawniczej dla prac naukowych, zachęcał uczniom do najgorliwszego korzystania z tej skarbnicy wiedzy, zapewniając, iż w czasie swego urzędowania wszelkich starań dołoży w poparcie celów tej nader potrzebnej instytucji. Nakoniec przystąpiło Zgromadzenie do wyboru nowego bibliotekarsza. Wybrany został tenże 4 roku prawa p. Dadletz.

Straż policyjna przytrzymała: Jana Barysa woźnicę, gdy niósł owies skradziony swemu służbowemu; Jana Kiciaka, Józefa Zaczynskiego i Roberta Klyczka chłopaków, za kradzież gąsi z wozu; Pawła Ciełkiewicza, za kradzież drzewa przy budowie szkoły żeńskiej; Franciszka Bednarskiego za kradzież desek przy budowie; Marcelego Zeno za praniewierzenie pieniędzy służbowej i zbiegnięcie; Karolinę Pylnową, służącą za kradzież odzieży, którą odebrano; Ignacego Kwaśniewskiego, za kradzież portmonetki; Karola Stawarskiego, podrostea, za kradzież pieniędzy z kufra, Stawiarz był przybrany za dziesięćty; Teodora Zarzyckiego blacharza, z Egypcy, poszukiwanego za kradzież przez sąd wiedeński i prokuratorę w Brzegu na Śląsku pruskim.

Korespondent krakowski do *Dziennika Poleskiego* donosił, że inspektor krajowy i przewodniczący Rady szkolnej okręgowej zamiejsczej usaguli urządzenie nauczyciela szkoły wiejskiej w Woli Justowskiej i pociągłi go do odpowiedzialności, że pozwolił poecie Lenartowiczowi, którego wprowadziła do szkoły właścicielka Woli ks. Marcelina Czartoryska, egzaminować dzieci w szkole. Korespondent zarzuka wdzamom szkolnym niechęć dla poety, biurokratyzm i służalstwo. O ile wiemy, usagunio był ten postępek nie z powodu obecności w szkole właścicielki i p. Lenartowicza, lecz że nauczyciel urządził popis na to przyjęcie; popisy zaś mogą być urządzane jedynie za zezwoleniem władzy szkolnej. I to było powodem napomnienia.

Prezenci jesteśmy o umieszczenie następującej odczyty:

Odczyt.

Minał rok od chwili, gdy powołani wyborem licznego grona współobywateli, utworzyliśmy komitet, mający za cel zebraniem potrzebnych fundusów na zakupno dla kraju obrazu Matejki „Unia Lubelska“.

Staraliśmy się ciegłe zawiadamiać kraj za pośrednictwem dzienników o stanie ekładek, mimo to wiemy z końcem roku zdać sprawę publicznie z naszych czynności i dotychczasowego tychże rezultat.

Pierwsza odczyt nasza wydana w listopadzie roku zeszłego, donosiła nadspodziewanie żywego przyjęcia. Z wszystkich stron kraju popłynęły datki, wszystkie warstwy społeczeństwa wzięły udział w tej iście narodowej składce i usiłowania nasze poparte przez tysiąty blisko delegatów, których o pomoc w działaniu naszym we wschodnich powiatach kraju weszliśmy (w Krakowie dla zachodnich obwodów osobny powstał komitet), nie zostały bez skutku.

Zeraz w kilku pierwszych miesiącach po wydaniu odczyty, wpłynęła do kasy naszej tak znaczna suma, że komitet licząc na wytrwałe dalsze poparcie współobywateli, sprowadził obraz do Lwowa i wystawił go na widok publiczny w sali Zakładu narodowego imienia Ossolińskich aż do czasu, póki do sali sejmowej nie będzie mógł być przeniesiony.

Podniósł ten należy, że pan Matejko podzielając nadzieje komitetu, oddał nam dzieło swoje w posiadanie; jakkolwiek tylko część umówionej ceny kupna otrzymał. Sprowadziwszy obraz, odczywał się komitet ponownie do kraju, zachęcając komitety miejscowe i delegatów do tem sprężystszego działania, do tem gorliwszego zbierania składek. Nie zdolano jednak dotąd zebrać całej ceny kupna obrazu w sumie 30,000 zlr. umówionej albowiem składki wynoszą obecnie we Lwowie 17,495 zlr. 85 ct. a w Krakowie 5,750 zlr.

Ze składki we Lwowie złożonych wykazaliśmy już w dziennikach sumę 16,766 zlr. 82 ct. Nie wykazano jeszcze złożone przez urzędników kolei żelaznych . . . 600 „ — „
Pobrano za wstępne bilety na wystawę obrazu . . . 129 „ 3 ct.
Razem . . . 17,495 zlr. 85 ct.

Z powyższej w kasie lwowskiej złożonej sumy wypłacono p. Matejce 16,300 „ — „
Odpędono rozmaite wydatki . . . 409 „ 32 „
Pozostała przeto obecnie kwota 786 zlr. 53 ct. Doliczywszy do wypłaconych z kasy lwowskiej panu Matejce 16,300 zlr., kwotę 5,000 zlr., dorogozoną mu przez komitet krakowski, braknie jeszcze przeszło 8,000 zlr. do umówionej jako ceny kupna „Unii“ sumy 30,000 zlr.

Ponieważ dotąd z Rad powiatowych Galicyi wschodniej tylko trzyznasica, a z Rad miejskich tylko ósm wzięło w składce udział przeto komitet odwołując się w ogólności do współobywateli, zwraca się szczególnie do panów delegatów z Rad powiatowych, miejskich i gminnych upraszając ich, by nieszczęśliwi swych trudów w zebraniu brakującej jeszcze sumy na cel tak ważności, tak patriotyczny i nie wątpi, że w połączeniu z Dyrekcjami i Wydziałami kierującymi naszymi Zakładami publicznymi i Stowarzyszeniami, w niedługim już czasie umożliwią oni komitetowi wypłacenie reszty należącej się panu Matejce, a kraj nasz będzie mógł nazwać wtedy dzieło tego sławnego artysty swoją własnością!

Niepodobieniem jest dla braku dokładnych danych, podzielił współobywateli, którzy do składki już się przyłączyli, według zatrudnień lub stanu majątkowego, na pewne kategorie, to jednak z wykazów komitetu jest widoczne, że stosunkowo najszersze żej poparli dotychczas usiłowania nasze, duchowni i urzędnicy. Przeszło 1,000 zł. wpłynęło od urzędników przeważnie we Lwowie zamieszkałych, a drugie tyle, dzięki łaskawemu poparciu Najprzewielebniejszego konsystorza lwowskiego, wpłynęło od duchowieństwa po największej części z dycezyi lwowskiej.

Chcąc dać o ile możności dokładny obraz źródeł, z których dotychczas fundusz składkowy zasilali się, przytoczymy tu, że od Rad miejskich wpłynęła kwota 1,270 zlr., w której jest 1000 zlr. ofiarowanych przez Radę miasta Lwowa a 270 zlr. przez Radę: Przemyską, Kolomyjską, Jsworowską, Sanocką, Bełchowską, Złoczowską i Brzozowską.

Udział Rad powiatowych w Brzeżanach, Mościskach, Rudkach, Buczaczu, Jaworowie, Brozowie, Czortkowie, Samborze, Zbaraniu, Turce, Krosnie, Borszczowie i Horodence, przysporzył funduszowi składkowemu ogółem kwotę 1,007 zlr.

Korporacje wniosły łączną kwotę 1186 zlr. mianowicie: Galicyjska Kasa Oszczędności 500 zlr., Kasyno Narodowe we Lwowie 300 zlr., reszta są: Tow. przyzn. sztuk pięknych we Lwowie, Towarzystwo spektakle we Lwowie, Postupa w Tarnopolu, Geselligkeit, Frassin i Czeladzi katolickiej we Lwowie, Kasyna Kolomyjska i Stanisławowska, Zakład wychowawczy pani Selingierowej we Lwowie, Ognisko i Sła we Wiedniu.

Z urzędnych Zabaw, Koncertów, Odczytów i t. d. wpłynęło ogółem 900 zlr., z których 248 zlr. z Koncertu pana Mikulego we Lwowie, 215 zlr. 63 ct. z Wycechki Akademickiej do Stanisławowa, a 203 zlr. 28 ct. z przedstawienia teatralnego, ofia owane przez poprzednią Dyrekcję sceny naszej.

O czynnościach komitetu krakowskiego, który podjął się zbierania składki w Krakowie i okręgu, tudzież dawnych obwodach Wadownicim, Bocheńskim i Sandectim, dokładnych wiadomości dotychczas nie mamy, wiemy tylko, że do dnia 20 października roku bież. wpłynęło do jego kasy 5,750 zlr.

Komitet podpisany pełną nadzieją, że dozna w kraju poparcia także i w dokonaniu dzieła tak szczególnie rozpoczętego, odzywa się raz jeszcze do ogółu patriotycznego kraju, prosząc o przychylenie się do składki a szanowanych delegatów, komitety miejscowe i Dyrekcję Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych o popieranie dalsze i gorliwie usiłowań naszych w połączeniu z Rezydentami powiatowemi i gminnemi, kierownikami Zakładów publicznych i Stowarzyszeń.

W Lwowie 1 listopada 1875.

W imieniu komitetu:
Dr Marcell Tarnawicki, zastępca prezesa.
Edward Blotnicki sekretarz komitetu.

Nr 13 *Przeglądu krytycznego* zawiera: Benoni: „Rys jeografii i historyi powszechnej tom I. Krueger: „Die Pohlen Chronik des Boguchwal“ Liske: „Zjazd w Poznaniu w r. 1510; Orda: „Album widoków guberni gruździeńskiej, wileńskiej, mińskiej, kowieńskiej, wolskiej, podolskiej i kijowskiej;“ Dutkiewicz: „O znaczeniu jurisperdencyi;“ Nanka o ziemi i ciściach“ Zajczkowski: „O całkach osobliwych zwyczajnych różniczkowych rzędu jakiegokolwiek“ Hoffmann: „Wstęp do nowoczesnej chemii“ przełożył Maciejowski; Rostafinski: „*Quelques mots sur l'Etat-matlobus lacustris*“ Korczyński: „Zapalenie stawów ze stanowiska ajtyjologicznego;“ Widmann: „Sprawozdanie z oddziału II chorób wewnętrznych w szpitalu lwowskim 1873 r.; Malinowski: „Modlitwy Wacława, zabytek języka polskiego z wieku XV;“ Węglewski: „Tracheni“ tragedia Sofoklesa przekład; Bałucki: „O oboku do oboku“ powieść; Ruch naukowy w Akademii umięzłości.

W środę d. 10 b. m.; odbędzie się w katedrze lwowskiej nabożeństwo żałobne za duszę p. Aleksandra Wężyka G. rozy, zmarłego w Chładimgródku na Ukrainie d. 3 b. m.

Nic potworniejszego, a gipszego znalazł nie można w publicystyce, jak feuilton w *N. fr. Presse* z niedzieli p. n.: „W teatrze polskim“. Lubo autor mówi tylko o lwowskim teatrze, a przeto dzienniki lwowskie dadzą mu zapewne zasłużoną odprawę, wze-

lako bez względu na to kłamstwo o Lwowie w tym feuilletonie napisane, bezczelność i nienawiść autora rzuca na się całą literaturę dramatyczną polską, odmawiając nawet jej nestorowi Fedrze wszelkich zasług. Artykuł ten tchnie całą nienawiścią nietykło sztuki polskiej, ale i narodowości; autor też odrzaga swoje lapserdaki nowo nawięconego Niemca, opuszczając Lwów i tęsknym okiem zwraca się ku Czerniowcom, dokąd spieszy ponieść cywilizację niemiecką. Był on w teatrze lwowskim na komedyi „Przed ślubem“ i w postaciach tej sztuki widzi charakter społeczeństwa polskiej, a mianowicie kobiet. Coby było, gdybyśmy chcieli autora feuiltonu brnąć za typ narodu niemieckiego, a tej przecie obelgi na Niemcach nie dopuścimy się.

— Piszą nam z Paryża 4go b. m.:
P. Ludwik Wołowski, Członek Instytutu, poseł do Izby z Paryża, zachorował wczoraj nagłe i niebezpiecznie. Wezwał byle konsylium najznakomitszych paryskich lekarzy, na które zaproszono długoletniego przyjaciela chorego Dr. Seweryna Galgiewskiego. Lubo stan p. Wołowskiego nie jest rozpaczyliwy, zawsze jednak rodacy w Paryżu, których cz. poseł zjednał sobie cześć i miłość, mocno są zaniepokojeni. Zewsząd nitekło od Polaków, odbiera on najczulsze dowody współczucia.

Niebezpieczniej jeszcze chory jest zasłużony kapitan Aleksander Stryjeński, który przed kilkunastu dniami z Genewy, po 40 letnim blisko w tem mieście pobyciu, przeniósł się do Paryża.

— W okolicach Lwowa pojawiły się w szóstym tygodniu norki, zapewne zgnane burzą. Panigamy te ptaki w okolicy Krakowa w r. 1842. Znalaziono ich kilkadziesiąt. Chodzi o nie nie mogą po ziemi z powodu budowy nóg do pływania tylko stworzone; łatwo je przeto było chywać żywcem, lecz chłopci ubijali je ptaki. Urwiszety lwowski dostal 15 norków. Zjawienie się norków w strefie naszej uważanem bywa za przepowiednię ostrej zimy.

— Nr 539 *Kłosów* zawiera: „Bakalarze“ powieść Adama Pługa (c. d.); — „Listy J. I. Kraszewskiego;“ „Korespondencya“ (Wiedeń); — „Przegląd muzyczny“ przez Wł. Żeleńskiego (dok.); — „Kabała“ przez P. (z ryciną); — „Listy włoskie“ przez W. K. (c. d.); — „Od Buga do Bobu“ wspomnienie z podróży, przez Edwarda Chłopickiego (z 4 rycinami); — „Przegląd artystyczny“ przez H. St.; — „Chłopi krakowscy w karczmie“ obraz W. Eliasza (rycina); — „Tabun na stepie“ obraz J. Kossaka (rycina); — „Przegląd polityczny;“ — Trzy miesiące w Czarnogórze“ przez J. Gajewskiego (c. d.); — „Wiadomości bieżące z pola literatury, nauki i sztuki.“

— Miłode miesiąc X. Suszczyńskiego niebardzo pachną miode. Dotychczas „starokatolicy“ nie wiedzieli, co zrobić z tym fantem, który im sam się narzucił. Dziś już go się wypierają. *Kreus*. Zig zamieszcza list niejakiego H. Humana, plebana „starokatolickiego“ z Essen, który powiada między innymi: „My duchowni starokatolicy stanowczo się zastrzegamy przeciw konfaterstwu z p. Suszczyńskim; kapłan katolicki, który dzwiny zbiegłemu okoliczności w 50m roku życia poznał pigłność pierwotnego chrystyanizmu (sic) wraz z powabami życia małżeńkiego, nie jest nam bynajmniej osobistością sympatyczną.“ *Kreus*. Zig w dodanych do piśmie tego u-sgah powiada: „Co do nas, nie mniej stanowczo zastrzegamy się przeciw konfaterstwu i proboszczom mogłonicom.“ Tak więc ani katolicy, ani nowi ani stary protestanci nie chcą słuchać o kapłanie apostacie. Jedyna nadzieja jego w ministrze Falku: *in te Domine speravi, non confundar*...

— Sąd apeloacyjny w Poznaniu zatwierdził dnia 4go b. m. wyrok na redaktora *Kurjera Pomorskiego*, skazując go na 60 marek (20 talarów) grzywny lub tydzień więzienia za obrazę p. ezyd na regencyjnego Węgorza. Podczas urzędowania otwarcia drogi żelaznej Gnieźnieńsko Olszyniekiej p. Wegner powiedział, że drogi żelazne w Wielkopolecie mają zdanie germanizacyjne. *Kurjer* z tego powodu wyraził nadzieję, że rząd pościogło p. Wegnera do odpowiedzialności za tak bezwzględność w drażnieniu ludności polskiej. I to doczekał się *Kurjer* pociągnięcia do odpowiedzialności, ale nie p. Wegnera, lecz siebie. Mimo to ma *Kurjer* tę przyasjmię satysfakcyę, że rząd jako okoliczność łagodzącą wyrzekł, iż p. Wegnera dał *Kurjerowi* powód do takiej uwagi.

— Dyrekcya kolei Franciszka Józefa wynaczyła 500 zlr. nagrody za schwytanie sprawcy nieszczęścia zaszłego pod Schwarzanem.

— Jak donosi telegram z Antwerpii, w warowni Wommelghem zawalił się d. 5 b. m. pawilon oficerski świeżo budowany, przyczem 6 robotników poniosło śmierć, a kilkunastu ciężkie uszkodzenia.

— Członkowie Rady zawiadowczej banku komercyjnego w Mławie oraz głowa miasta Schumacher, dyrektor tego banku zostali uwolnieni d. 5 b. m. z aresztu łomowego, szływszy 100,000 rubli kaucyi. Bankier Marecki w Moskwie zawiesił wypłaty. Stan bierny wynosi 450,000 rubli.

Teatr. Jutro we wtorek dnia 9 listopada po raz drugi komedya w Sclu aktach prozą, przez Kasimierza Zaleskiego: *Przed ślubem*. — Początek o godzinie 7ej.

— Wystawa niestająca Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych w biakupim pałacu przy ulicy Franciszkańskiej, otwarta codziennie od godziny 11ej do 4ej prócz poniedziałku. Wstęp w niedzielę 15 centów, w dni powszednie 30 centów.

— Dnia 6 listopada pochmurno; termometr od — 2-6 doszedł do + 0-4 R. Dnia 7 pochmurno, przed południem deszcz; termometr od — 3-1 doszedł do 4-2 R. Barometru stan niski; dnia 8 listopada o godzinie 6ej rano wskazywał on 324-62; termometr zaś + 2-4 R. Wiatr północno-wschodni.

— We wtorek dnia 9 listopada: Sgo Teodora żołnierza męczennika.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Tygodnik finansowy.

Upadłość Kronenberga okazuje się w gęszczaniu stosunków ekonomicznych coraz szerszą, a w następ

kolejowej w Austrii — przybrał zbyt mikroskopijne rozmiary, żeby wolało po nim znaczne następstwa obywateli. Przez oszczędzenie wszystkich, dawniej już przez rząd proponowanych i do wykonania przygotowanych projektów kolejowych, do których szczególnie wykończono linij galicji, przy których należy, licząc koleje, na które rząd żąda przyzwolenia i przyzwolenia funduszu na budowanie ich własnym kosztem, jest nader mała, nieci koleje austriackich w wycozywaniu sposobie nie w sposób, w komunikacjach handlowych przeto w sposób, w komunikacjach handlowych przeto w sposób...

Edward Wojnowicz wiaś. dóbr z Rosy, A. Schweden pułkownik inżynierii ob. z Warszawy, Adam Kotowski z żoną w. d. z Kongresówki, Adolf Konopacki porucznik z Lwowa, Stefan Różecki w. d. z Kongresówki, z Kongresówki, Ludwik Katerle wiaś. dóbr z Kongresówki, Michał Żółkowski z Pragi, Walerya Włodkowska z córkami z Lwowa, Ernestyna Głowacka z Tarnowa, H. Starzewski z Lwowa, Jaworski z Tarnowa, M. Fabrice z Wiednia.

HOTEL POLSKI pod BIAŁYM OREEM: Marya Wodzińska wiaś. dóbr z Kongresówki, Sylwester Jasiński w. d. z Bankowie, J. Podobińska z Tarnowa, Bernard Kaufmann z Wiednia, Jan Grzywiński z Dolów, Józef Buzynski z Ołkusa, Antoni Skotnicki z Lwowa, Helena Niwicka wiaś. dóbr z Galiicy, Emilia Chrościńska z Ołkusa, Stanisław Wojnarski z Galiicy, Leopold Trzeszczkowski ob. z Małoszye, Marcin Hunelewski z Radomyśla.

Wielmożny p. Franciszek Jan Kwizda w Korneburgu.

Pański c. k. uprzywilejowany płyn przywrotoży przeciw gościnnym i reumatycznym cierpieniom koni, tudzież przeciw porażeniom i sztywności nóg, stał się dla właścicieli koni już prawie niezbędnym i można powiedzieć, że wyrób ten w Toskanii zupełnie się aklimatyzował. Zechciej nam Pan swą przesyłać 500 flaszek Pańskiego c. k. uprzyw. płynu przywrotożnego, abyśmy bardzo liczne zamówienia punktualnie wykonali mogli.

Liworno, 26 lipca 1875. R. Dum i E. Malatesta. Składy c. k. uprzyw. płynu przywrotożnego umieszczone są w dzisiejszym ogłoszeniu.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

(NADESLANE). (2724) Zwacamy uwagę na zamieszczone w dzisiejszym Nrze ogłoszenie pp. Kaufmanna i Simona w Hamburgu. Rozchodzą się tutaj o losy oryginalne bogato wyposażonego wyłowniska, spodziewać się zatem należy licznego pokupu, tem bardziej, że dom ten znany jest z rzetelności swojej.

Losowanie obligacji indemnizacyjnych d. 30 października. (Dalszy ciąg.)

B) Funduszu indemnizacyjnego Galiicy zachodniej. Na 1000 zlr. z kuponami: Nr. 47, 70, 559, 596, 618, 732, 759, 770, 1123, 1250, 1275, 1427, 1706, 1819, 1877, 2049, 2112, 2217, 2508, 2520, 2526, 2780, 2787, 2871, 2933, 2939, 2949, 3013, 3191, 3345, 3376, 3610, 3745, 3905, 3997, 4023, 4119, 4677, 4705, 4787, 4806, 4898, 5046, 5101, 5117, 5343, 5481, 5810, 5904, 6295, 6364, 6648, 6782, 6792, 6831, 6888, 7088, 7316, 7319, 7442, 7543, 8020, 8448, 8499, 8518, 8962, 9139, 9418, 9756, 9975, 9986, 10,183, 10,229, 10,243, 10,377, 10,403, 10,510, 10,527, 10,645, 10,781, 10,815, 10,828, 10,841, 10,970, 11,095, 11,121, 11,432, 11,468, 11,651, 11,733, 11,842, 12,203, 12,458, 12,638, 12,661, 12,675, 12,758, 12,923, 12,925, 13,021, 13,095, 13,152.

Na 5000 zlr. z kuponami: Nr. 233, 322, 612, 716, 723, 944, 1110.

Na 10,000 zlr. z kuponami: Nr. 42, 47, 495, 616, 764.

i Lit. A. Nr. 487 na zlr. 2110, Nr. 766 na 390, Nr. 769 na zlr. 4890, Nr. 775 na zlr. 690, Nr. 802 na zlr. 440, Nr. 1064 na zlr. 1480, Nr. 1479 na zlr. 50, Nr. 1750 na zlr. 440, Nr. 1898 na zlr. 7390, Nr. 2364 na zlr. 5400, Nr. 2598 na zlr. 12,450, Nr. 3033 na zlr. 150, Nr. 3039 na zlr. 400, Nr. 3088 na zlr. 10,350, Nr. 3162 na zlr. 250, Nr. 3255 na zlr. 60, Nr. 3310 na zlr. 750, Nr. 3528 na zlr. 350, Nr. 3671 na zlr. 2480, Nr. 3762 na zlr. 150, Nr. 3798 na zlr. 1150, Nr. 3842 na zlr. 1010, Nr. 3851 na zlr. 100, Nr. 3945 na zlr. 3950, Nr. 4075 na zlr. 750, Nr. 4217 na zlr. 1100, Nr. 4324 na zlr. 200, Nr. 4508 na zlr. 150, Nr. 4553 na zlr. 200, Nr. 4570 na zlr. 200, Nr. 4632 na zlr. 5200, Nr. 4663 na zlr. 200, Nr. 4766 na zlr. 2000, Nr. 4836 na zlr. 100, Nr. 4860 na zlr. 1000, Nr. 4888 na zlr. 100, Nr. 5035 na zlr. 300, Nr. 5142 na zlr. 100, Nr. 5223 na zlr. 100, Nr. 5226 na zlr. 3200, Nr. 5488 na zlr. 50, Nr. 5610 na zlr. 400, Nr. 5695 na zlr. 50, Nr. 5793 na zlr. 80.

*) Nr. 3945 z częściową kwotą 2590 zlr.

C) Funduszu indemnizacyjnego Galiicy wschodniej. Na 50 zlr. z kuponami: Nr. 128, 250, 302, 313, 369, 429, 464, 493, 575, 615, 921, 935, 1118, 1610, 1728, 1760, 2137, 2291, 2378, 2407, 2523, 2570, 2578, 2818, 2918, 2951, 2963, 3052, 3266, 3696, 3803, 4194, 4537, 4569, 4729, 4783, 4829, 4870, 4977, 5052, 5219, 5316, 5520, 5722, 5974, 5988, 6203.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Przejchali do Krakowa od 7 do 8go listopada. HOTEL POLLEA: M. Opitz z Wiednia, S. Dietler z Wiednia, Józef Felgenhauer kupiec i Oswald Pollak z Wiednia, Hugo Schwarz z Düren, Ludwik Kuhn kupiec z Prus, X. Władysław Kleszczyński z Pomania, Bernard Kohn z Wiednia, Józef Steinhau ob. z Jasła, X. Fr. Klaszka z Prus, Antoni Jordan z Warszawy, Edw. Bykowski z Litwy, W. Heller z Pragi, Ludwik Kaiser z Wiednia.

HOTEL pod ROZĄ: Wilhelm Steinbach z żoną z Lwowa, Władysław Ciszewski w. d. z Kongresówki, Pearski wiaś. dóbr z Kongresówki, Juliusz Kohn z Cieszyńska, A. Żmurko z Lwowa, Ksawery Jasiński kupiec z Odessy, Jakób Lindart z Lipnika, Józef Kasal porucznik z Wiednia, Zdzisław Nowosielski z Kongresówki,

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Depesze telegraficzne.

Wersal 6 listopada. Biura Zgromadzenia narodowego ukonstytuowały się. Ośmiu przesyłków biur należy do lewego środka i lewoy, siedmiu do prawicy. W Izbie prezes Audifret-Pasquier podziękował za wybór swój i rzekł: „Ozkiej Waszanie obrady; macie organizację polityczną Francji uzupełnić i dokonać zadania, jakie Waszemu patriotyzmowi powierzono”. Następnie prosił Zgromadzenia, aby go nadal zaufaniem swem zaszczycało.

Wersal 6 listop. Na posiedzeniu Zgromadzenia narodowego oświadczył minister sprawiedliwości Dufaure na pytanie Franclou, że rząd z początkiem przyszłego tygodnia przedłoży projekt ustawy drukowej, przy czym rozbiórka także będzie kwestyja stanu obywatelskiego. Zgromadzenie narodziło uchwały wniosków ustawy o służbie wojskowej w Algierji, poczem posiedzenie zerknęto.

Paryż 6 listopada. Giełda tejnaza była mocno zadowolona z rozmowy Ignatiewa z Sultana; natomiast przedstawiciel Ignatiewa niewieleci obawy w sferach dyplomatycznych. Rząd francuski otrzymał bezpośrednio wezwanie od rządu rosyjskiego, aby w kwestyi tureckiej przyłączył się do państw północnych. Ka. Décazes przyrzekł to uczynić. — Ministerjum obstaruje przy prawie mianowania burmistrzów. Buffet nie zgadza się jednak z Dufaurem co do zniesienia stanu obywatelskiego, choć bowiem utrzymał ten stan w Paryżu, Lugdunie i Marsylii, gdy Dufaure żąda zniesienia go w całym kraju. Dla zbadania tej sprawy wezwano do Paryża Epiventta z Marsylii i Bourbakię z Lugduna; od zdania tych generałów i Ladmirałta (w Paryżu) zależać będzie postanowienie ministerstwa. — Frakcja Lavergne oświadczyła się za wyborami obywatelskimi.

Paryż 6 listopada. Agencja Havasa dowiaduje się z Dubrownika, że źródła słowiańskie, iż przywódcy powstania serbskiego Urgelacs, Bilbaja, Babiaz, Kurwani z i inni postanowili prowadzić dalej wojnę powstającą wszelkimi sposobami. Zamierzają oni zwołać zgromadzenie ludu, aby wspołą z przywódcami powstania w Hercegowinie ogłosić rząd narodowy.

Rzym 5 listopada. Król wyjechał z Turynu do Floreny. — Wobec doniesienia paryskiego Temps, iż Austria i Włochy umówiły się, aby naznaczyć po jednym z każdej strony komisarza dla ułożenia się o podział sieci kolei południowych, twierdzi Opinione, iż układy zostały odroczone aż do ukończenia rokowań nad traktatem handlowym.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Haga 5 listopada. Królowa Holenderska zachorowała. Lubo gorączka nie powtórzyła się dziś w nocy, wszelako stan jej budzi obawę. Król i książę Oranii (królowie) wezwani zostali telegrafem, a ks. Aleksander (drugi syn) wstrzymać wjazd swój do Algieru. (Królowa ma lat 57.)

Haga 6 listopada. Staatscourant ogłasza następujący buletyn: Królowa dostała d. 5 b. u. tak silnego napadu gorączki, że powtórzenie go mogłoby jej życie zagrozić. Gorączka częściowo tylko osłabła, ale bóle w piersiach zwiększyły się. Zeszłej nocy sen i poty przyniły niejaka ulgę, przez co niebezpieczeństwo jest mniejsze.

Madryt 4 listopada. Karlicy przytrzymali w pobliżu granicy adjutanta generała Meudri i rozstrzelali go, nie dozwolili mu wywieźć się. — Poseł amerykański wręczył rządowi hiszpańskiemu nową notę o ciągłych pogłoskach wojennych na Kubie ze względu na obywateli amerykańskich. — Pogłoska o odroczeniu wyborów do kortezów, jest zaprzeczona.

Madryt 5 listopada. 800 Karlistów poddało się o amnestyę. Rząd wysłał dwie bygady z Katalonii na północ.

Lizbona 5 listopada. Tutejsze dzienniki donoszą, że angielskie okręty wojenne i wojsko angielskie w wyprawie na Datta-Congo (inaczej Zaire, rzeka w Dolnej Gwinei w Afyce) dla ukarania krajowców, naruszyły posiadłość portugalską. Dzienniki zwracają na to uwagę rządowi i żądają wyjaśnienia co do zachowania się władz portugalskich.

Lizbona 6 listopada. Według doniesień urzędowych o mianowaniu naruszeniu granicy przez wyprawę angielską do ujścia rzeki Congo, konsul angielski w Loanda wyraźnie zażądał pozwolenia gubernatora portugalskiego, zanim wyprawa angielska wyruszyła przeciw piratom z brzegów Congo. Eskadra angielska spełniwszy swoje zadanie, opuściła brzegi Congo, nie okazując zamiaru naruszenia praw rząd portugalskiego do posiadłości nad rzeką Co go.

Londyn 6 listopada. Według telegramu rządowego, Birch został zamordowany podraz kapieli w Passir Sala między Rotą a Durizem, a jego kłomacz Brint zabity, czterech zaś z ludzi jego było zranionych. Z Singapore wysłano do Peraku wojsko i policyj. Gubernator Malakki pojechał do rzeki Peraki dla zbadania stanu rzeczy.

Bukarest 5 listopada. Książę Karol wrócił do Bukarestu. Oczwiesnia jesiennie wojsk musiały być wstrzymane z powodu obfitych śniegów.

Szangaj 2 listopada. Poseł angielski w Pekinie Wade przebywa tu jeszcze. (Zdaje się, że sprawa o zabiciu Margarego dotąd nie załatwiona. Red.)

Hr. Alfred Potocki przybył do Lwowa, jak wiadomo, a despatch prywatnego od niego wczoraj przez jednego z tutejszych posłów odebrana, kazałaby wnieść, iż zamierza czas pewien w Złoczynie przebywać. Tymczasem od osoby wracającej z Wiednia i mogącej być dobrze informowaną dowiedzieliśmy się wczoraj, że hr. Potocki został wezwany do Wiednia, jak utrzymywano, dla rokowania w sprawie nominacji namiestnika. Według wersji krążących a majochy pewną powagę, hr. Potocki ma zostać namiestnikiem, a p. Filip Zaleski wiceprezydentem; w razie zaś gdyby hr. Potocki godności namiestniczej nie przyjął, p. Zaleski zastąpiłby kierownicą namiestnictwa. Sprawa nominacji namiestnika w Galiicy ma być przypisana za staniem p. Ziemiakowskiego. To stoli jest rzeczą pewną, że minister zostaje, a wymyśl Gasety Narodowej o kandydatach na jego miejsce, śmiałym się tylko w Wiedniu wydawał.

W przesłanku między ustawą o żandarmerji a wazioskiem Wildauera, koła parlamentarne wiedeńskie zabawiają się prywatnymi rozprawami nad powyższymi Dra Fischhofa o rozbrojeniu powstaniech. Artykuły tego federalisty ogłoszone w N. fr. Presse mają wielkie powodzenie w Anglii, gdzie przedumazzone krągą w osobnem wydaniu. Praktyczna Anglia jest najdogodniejszem polem do dojrzewania najrozmaitszych doktryn. Nie ma szkoły, nie ma pomyślał na kontynencie, któryż zaraz nie znalazł popleczników w Anglii. Nie dziwmy się przeto, że pięknejszy pomysłał p. Fischhof, zajmując się żywo w Anglii; ale nieco dziwnie wygląda, że członkowie parlamentu austriackiego, po świeżem zawotowaniu w delegacjach tak znacznego podwyższeniu budżetu wojennego, zabawiają się w narady nad projektem ogólnego rozbrojenia mocarstw europejskich.

Zdaje się, że nie przyjdzie do walki w Izbie niższej Rady państwa o § 3ci projektu ustawy Wildanera. Jak wiadomo komisya wykreśliła ze sprawozdania ten paragraf, a N. fr. Presse potwierdza doniesienie naszego korespondenta, że nawet klub lewicy postanowił nie podnieść tego paragrafu.

Ustawa o trybunale administracyjnym, jak doćci Vaterland, została już sankcyonowana, a jej ogłoszenie ma się zatrzymać na kwestyach osobistych.

Jeszcze mowa Kolomana Tiszy deje pocpod do obszernych rozbrojów dziennikom wiedeńskim. N.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

fr. Presse rozpisuje się nad mglistą linią graniczną, jaką zakreśla proces gabinetu peszteńskiego tak w stosunkach finansowych jak politycznych między Austrią a Węgrami. Członkowie gabinetu egierkiego przedłożyli sejmowi długi opis projektów do ustaw, które mają być na tegorocznej sesyji załatwione.

W okręgu Chojnicko-Czuchowakim wybory uzupełniające do sejmiku berlińskiego dnia 4 b. m. nie przysły do skutku. Po nader burzliwym przebiegu sprawdzania spisu wyborców, w którym Polacy i katolicy mieli większość małą wprawdzie, ale zapewniając im stanowczo zwycięstwo, rządową komisarzy wyborczy rozwiązało zebranie, tak że do aktu wyborczego wcale nie przyszło. Przyczyną swego postępowania — piszą do Gasety Toruńskiej — pan komisarz nie chciał publicznie wyłużyć, wspominał tylko, że jest to jego rzecz, z której rządowi tylko zda sprawę.

W Prusach Królewskich skończyły się tych dni wybory do sejmiku prowincjonalnego, pierwsze od czasu zaprowadzenia nowej ordynacyi powiatowej. Delegaci do sejmiku prowincjonalnego wychodzą z wyboru sejmików powiatowych; a ponieważ już wybory do tychże sejmików dzieją się sposobem takim, iż o sprawiedliwym stosunku reprezentantów ludności polskiej do reprezentantów ludności niemieckiej mowy być nie może, przeto tem mniej pomysłnego dla ludności polskiej należało się spodziewać po wyborach do sejmiku prowincjonalnego. Jakoż donosi Gazeta Toruńska, że wzięcie przy wyborach majoryzowano Polaków, tak że w sejmiku prowincjonalnym (połączonym prowincji Prus Królewskich i Książęcych) zasiadać będzie jedynie jeden Polak, p. Osowski z Montawa powiatu Lubawskiego. Nie mogą tu obszernie rozwinąć się nad tą anomalią, do czego trzeba by rozebrać szczegółowo odnośnie przepisy ordynacyi powiatowej i nadto poznać rozmaite manipulacje landratów, wspomniemy tylko, że mamy tu analogię tego, na co dnia 4 b. m. skarzył się w parlamencie niemieckim poseł X. Guerber, t. j. że wybory do alzo-lotaryńskiego wydziału krajowego tak są pokierowane przez organ rządowy, iż wydział ten bynajmniej nie reprezentuje ludności i nie wyraża jej opinii. W Wielkopolsce liczba delegatów Polaków na sejmiku prowincjonalnym równoważy się jeszcze z liczbą Niemców; ale niema tam jeszcze nowej ordynacyi wyborczej, o której zaprowadzenie Niemcy nataczycie się upominają.

W chwili gdy „liberalizm” niemiecki począł się już niecierpliwić, że wykonanie wyroku przeciw Księciu-biskupowi wrocławskiemu tak długo się zwleka, wyrok ten został wygotowany i w jednym egzemplarzu przesłany nacelnemu prezydentowi do Wrocławia, w drugim egzemplarzu do jednego z sągów austriackich na Śląsku celem doręczenia go Księciu-biskupowi. Niszczącego tedy usłyszymy przedewszystkiem o prowizorycznem zaskewstrowaniu majątku dyocesyjnego. Do kogo jednak rząd występuje swoje wezwanie o wybranie administratora dyocesyjnego, niewiadomo. Wedle ustawy powozien je wystawiono do kapituły, za jednak już nie istnieje, bo Książę-biskup rozwiązał ją już po wyroku; a jakkolwiek powstała żąd naranie wrzawa, iż jest to nieprawny krok ze strony Księcia-biskupa, głosy jednak poważne, które nawet Nordd. Allg. Zig. uznać musiały, dowiodły, że Książę-biskup miał prawo rozwiązać władze duchowne w Wrocławiu, bo mimo wyroku pozostaje aż do chwili wzrozenia go pełnowładnym biskupem.

Telegraficzne biuro Wolfa podaje bilans budżetu Rzeczy niemieckiej na r. 1876 w liczbie 480,110,606 marek. Oj projekt budżetu przedstawiony już parlamentowi niemieckiemu, który z niecierpliwością wyczekaże mianowicie etatu wojakowego, nie wynika z telegramu. Inny natomiast znajdujemy w telegramie szczegół, który prawdopodobnie stanie się kamieniem obrzydliwym „liberalizm” nawet stronnictwa parlamentu i gotów dolać oliwy do ognia opozycji przeciw rządowi. Kanclerz ma otrzymać upoważnienie do wydania biletów skarbowych w ilości aż do 24 milionów marek dla chwilowego zasilenia kapitału obrotowego głównej kasy cesarstwa i aż do 50 milionów marek ku utworzeniu funduszu obrotowego dla przeprowadzenia reformy monetarnej. Stępn procentowy nannaczył ma kanclerz skarbowego swego uznania, oraz obiegu tych biletów skarbowych nie ma przechodzić terminu 3

Nakładem Księgarni i Drukarni Jana Rosenheima w Brodach wychodzi i jest do nabycia we wszystkich księgarniach Biblioteka dla młodzieży...

Salon mód P. Ebers otrzymał w tych dniach świeży transport Kapeluszy filowych i aksamiitnych, oraz Kwiatów paryskich...

Dr. JULIUSZ TROJNAŁSKI adwokat krajowy otworzył kancelaryę w Krakowie w domu własnym przy placu Dominikańskim pod L. 484.

Kasztanów świeżo pieczonych można dostać codziennie wieczorem w Handlu Edwarda Fuchsa.

Nadzwyczajnej wazności dla oczów każdego. Prawdziwa woda na oczy Dra White przez Fr. Ehrhardta w Gross-Brettenbach w Turngii jest od r. 1822 w całym świecie słynna.

Doniesienie. Z dniami 6 Listopada spółka obywateli wiejskich otworzyła sklep komisowo-rolniczy pod Opatrzcnością przy ul. Floryańskiej pod L. 337.

Wielka ilość kas, które wskutek rozwiązania zakładów bankowych na sprzedaż wystawione były, przyszedł powoli w pewnej rzece i tylko okoliczności, która słuszenie wielu kupujących w obawę wprawia, że nie można wiedzieć ile kluczy z kas istnieje i w jakich rękach takowe się znajdują...

Przeciw chorobom szyi, płuc, osłabieniom ustroju nerwowego i cierpieniom żołądka, poleca się jako najlepszy, pewnie i gruntownie działający środek leczniczy wyrobki kowe Dra Alvera z Adler Apoteki w Friburga, które przyrządzone są prawdziwie i niesfałszowane wedle oryginalnych recept tego lekarza.

Niezbędne dla sprzedających naftę. Aparata do mierzenia nafty na litry przez K. Schmid. Główny skład u G. A. Nigelt w Wiedniu, I. Schwarzenbergstrasse 4.

Wichtig für Kranke! Damit alle Kranken sich von der Botschaft nicht täuschen lassen, ist es Pflicht, die Originalpackung zu kaufen...

Skład kapeluszy damskich i słomkowych A. Steindorfer poleca się Szan. Publiczności i w nowym magazynie przy placu Dominikańskim L. 485 przyjmując kapelusze tak słomkowe jak i filowe do przerabiania według najświeższych mód.

Wyprzedaż oryginalnych obrazów olejnych we wspólnych ramach zioconych stariej i nowiej szkoły najpiękniej wiedeńskiej, monachijskiej i düsseldorfskiej mistrzów które tutaj przy placu Dominikańskim L. 485 tylko krótki czas wystawione będą.

Pierwszy i największy skład fabryczny towarów łózkowych J. Rajala w Krakowie w Rynku głównym pod Nr. 51 naprzeciw głównej strażnicy.

Nagroda odznaczona przez c. k. rząd wyłączonej przywilej wielokrotnie wypróbowane, jedynie i wyłącznie za dobre uznanie. Ochrony przeciw przeziębieniom powietrza do okien i drzwi.

Uprzywilejowany austriacki BANK NARODOWY. Począwszy od d. 6 Listopada b. r. nastaje w oddziale eskontowym Banku Narodowego podwyższenie stopy procentowej o pół procent.

Wiedeń, 5 Listopada 1875 r. Od Dyrekcyi. Ogniotrwałe kasy. Sprawozdanie I. austr. fabryki kas F. WERTHEIM & C. Comp.

MOLLA PROSZKI SEIDLICKIE. Proszki te zajmują przez swą nadzwyczajną w najrozmaitszych wypadkach doświadczoną działalność pomiędzy wszelkimi dotychczas znanymi domowymi lekami niezaprzeczenie pierwsze miejsce.

WODKA FRANCUSKA i SOL. Najniezawodniejsze lekarstwo domowe na wzmocnienie cierpiącej ludzkości we wszelkich wewnętrznych i zewnętrznych zapaleniach, prawie we wszystkich chorobach zranieniach wszelkiego rodzaju, w bólach głowy, uszu i zębów, zastarzałych uszkodzeniach ciała i otwartych ranach, żrących się ranach, zaognieniu jakiej części ciała, zapaleniu oczów, porażeniach ciała wszelkiego rodzaju itd.

OLEJ TRANOWY z WĄTROBY MIETUSÓW. Najczystszy i najskuteczniejszy gatunek tranu lekarskiego z Bergen w Norwegii, który należy odróżnić od sztucznie czyszczonego oleju tranowego z wątroby.

Mają na sprzedaż: W. Radek, M. Jaworski, J. Jahn, F. W. Krollkowski, A. Berliner, J. E. Bueker, G. Linianach, G. Gurahumora, J. Rohm, Limanowicz, Nowym-Sączu, Nowym-Targu, P. G. Laur, P. E. Machalski, Rzeszowie, J. Schaefer i Sp.

Kasy ogniotrwałe z najsilniejszej fabryki F. Wertheima i sp. w Wiedniu utrzymuje na składzie M. DWORSKI w Krakowie.

KASY ogniotrwałe Fryderyka Wlesego nabyć można w Krakowie jedynie w Agencji dla Rolników S. Mikuckiego w Krakowie pod Nr. 28.

Clayton & Shuttleworth fabrykanci maszyn rolniczych w Krakowie, Rynek 1.28 polecają PP. R. In kom

Lokomobile i młocarnie parowe, młocarnie kieratowe i kieraty przewożne, młocarnie kieratowe i kieraty stałe, młocarnie ręczne pienkowe, młocarnie ręczne pienkowe z zastosowaniem do nich kieratem jednokonnym.

Urządowo sprawdzone i znaczone miary do płynów i suche, urządowo sprawdzone żelazne i mosiężne ciężarki kilogramowe.

JÓZEF LIPCZYŃSKI w Krakowie, przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 143 na I. piętrze.

zaopatrzył Magazyn swój w wielki wybór paletotów zimowych gotowych i Waterproofów własnego wyrobu po cenach bardzo przystępnych — oraz w najgustowniejsze i najnowsze towary z pierwszych fabryk angielskich, francuskich i berneńskich.

Fortepiano w cenie 150 złr. jest do nabycia lub do najęcia. — Wiadomość na Wesolej, Podwale Nr. 22 u właściciela domu.

Do wynajęcia lub do sprzedania dworek składający się z 6ciu pokoi od frontu, 6ciu w ofycynach, kuchni, pralni, sch piwnic i ogródka przy ulicy Kopernika Nr. 27.

Dobra ziemska w Proszowskiem, pół mili od Barana położone (gruntu ornego, łąk itp. włók 26, lasu włók 5, budynki przeważnie murowane) są do sprzedania. Blizszej wiadomości udzieli Wny Dr. Małczyński c. k. Notaryusz w Brzesku.

Do Czytelników i Bibliotek prywatnych polecam następujące dzieła nakładowe i komisyjne: Bałucki. Blyszczące nędrze. Powieść współczesna. 1 zbr. 60 c.

Dom Komisowo-Handlowy Wł. Jaworskiego w Krakowie, ul. Grodzka L. 101. pośredniczy w kupnie i sprzedaży dóbr ziemskich, lasów, zboża, koni, bydła itd.

APTEKA nowo urządzona (2635-9-10) „pod Złotą Głową“ Władysława Bażana w Rynku głównym w Krakowie otwartą została.

Towarzysz podróży znający Włochy, Szwajcaryę, Francję, Anglię i Belgię, w którychto krajach mieszkał kilkakrotnie w celu zbliżenia ich obyczajów oraz miejsc słynnych w dziejach, życzy sobie przyjąć odpowiednią posadę.

Mieszkanie składające się z pięciu pokoi i kuchni, wraz z piwnicą i strychem, do wynajęcia każdego czasu w nowym domu przy ulicy Garncańskiej Nr. 21.

Młody człowiek obeznany z rachunkowością, władający doładnie językiem niemieckim i polskim — i mogący się wykazać dobrami świadectwami — znajduje natychmiast posadę przy Dyrekcji dóbr w Izdebniku jako adjunkt ekonomiczny.

Folwark Ogonówka pod Czochowem w powiatcie Brzeskim, składający się z 43 morgów gruntu pszenicznego i 20 morgów lasu, wraz z krzakami i pastwiskami, jest z wolnej ręki każdego czasu do sprzedania.

Dla braku miejsca są bardzo gustowne nowe powozy u R. Gürtlera lakiernika w Biłej tamto do sprzedania, mianowicie: 1 kancysty powóz ciemno-niebiesko-tapetowany, czerwono-czarno lakierowany, jedno i dwukonny 160 złr. 1 fazon jedno i dwukonny na resorach, ciemno-niebiesko, tapetowany, zielono lakierowany, bardzo gustowny 460 złr.

„Puritas“ mleko odświeżające włosy. „Puritas“ nie jest żadną barwą do włosów, lecz płynem w rodzaju mleka, który posiada prawie endowy przymiot, odświeżając białe włosy, t.j. powoli, a mianowicie najdalej w przelazie szorstki stan skóry przywrócić im tę barwę, którą poprzednio miały.

„Puritas“ nie barwi, lecz odświeża i to nie tylko najdłuższe i najbujniejsze włosy kobiet, lecz także włosy i brody mężczyzn. Flaszka „Puritas“ kosztuje 2 złr. (z rozsyłką 20 c. więcej na kosztach), a sprzedawcą jest zaliczka pocztowa przez wybrających Otto Franz & Co. w Wiedniu, Mariahilferstrasse 35.